

บทที่ 519

ความเชื่อของเจ้า ช่วยเจ้าให้รอดพ้นแล้ว ลูกา 7:50

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ด้วยความเชื่อความศรัทธาอย่างสิ้นสุดจิตใจและความถ่อมตนอย่างสูงสุด ลูกขอเขียนประโยคข้างล่างนี้ เพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์ พระเจ้าข้า

ความเชื่อของลูก ช่วยให้ปลาคาร์พทั้งบ่อของลูกรอดพ้น!!!

ใช่แล้วพระเจ้าข้า และลูกขอกราบขอบพระคุณพระองค์อีกครั้งหนึ่งด้วยความจริงใจและความกตัญญูที่ลูกมีถวายต่อพระองค์เหนือคำบรรยายใดๆ พระเจ้าข้า

เช้าวันจันทร์ที่ 28 ก.ย. 2026 เวลาประมาณ 6:30น.เช้า ลูกสาวคนเล็กของลูกไปปลุกลูกให้ตื่นด้วยน้ำเสียงร้อนรน “หม่ำมี้ตื่นเร็ว น้ำท่วมบ่อปลาคาร์พแล้ว!”

ปกติ ลูกเป็นคนตื่นสาย พอได้ยินประโยคว่าน้ำท่วมบ่อปลาคาร์พเท่านั้น ลูกกระโดดขึ้นจากเตียง เดินกึ่งวิ่งตามลูกสาวลงไปชั้นล่าง สวมรองเท้าบู๊ทที่เตรียมอยู่หน้าบ้าน แล้วเดินลุยน้ำไปยังบ่อปลาคาร์พที่อยู่มุมสนามหญ้าใต้รูปปั้นแม่พระเมืองลูร์ดส์และนักบุญแบร์แนเด็ต

ภาพที่ลูกเห็นต่อหน้าเป็นภาพที่ลูกคิดว่าไม่มีทางเกิดขึ้นได้ น้ำได้ท่วมขอบบ่อปลาคาร์พของลูก สูงขึ้นมาเกือบฟุต ทั้งๆ ที่ขอบบ่อปลาสูงกว่าพื้นถนนหน้าบ้านกว่า 50ซม. สิ่งที่ลูกเห็นคือน้ำครำครอบคลุมทั้งบ่อปลา สิ่งที่ลูกไม่เห็นคือปลาคาร์พสักตัวที่ขณะนั้นได้ถูกน้ำครำกลืนไปจากสายตาทั้งบ่อแล้ว!!!

ลูกยืนตะลึง ความรู้สึกเกินคำว่า “ช็อค” ลูกไม่ทราบว่าน้ำครำสกปรกนี้ท่วมบ่อปลาตั้งแต่เมื่อไรและปลาคาร์พทั้งบ่อของลูกได้ตายไปในบ่อภายใต้น้ำครำนั้นแล้วหรือยัง หากยัง ลูกจะช่วยปลาทั้งบ่อของลูกได้อย่างไรในวินาทีวิกฤตเช่นนั้น แล้วลูกก็คิดได้ ผู้ที่จะช่วยชีวิตปลาคาร์พทั้งบ่อของลูกได้คือ พระเยซูเจ้าเท่านั้น!!!

ลูกมองขึ้นไปยังท้องฟ้าแล้วเริ่มสวดสายประคำ

ย้อนหลังไปปลายสัปดาห์ก่อน ลูกและลูกสาวคนเล็กไปแจกอาหารร่วมกับบิชอบแห่งสังฆมณฑลหนึ่งที่ภาคเหนือ เราบินไปวันพฤหัส แจกอาหารวันศุกร์ และบินกลับวันเสาร์ที่ 26 ก.ย. 2026 ตลอด 3 วันที่อยู่ที่นั่น ฝนตกหนักที่กรุงเทพฯ และลูกทราบว่า พื้นที่บางแห่งในกรุงเทพฯ น้ำได้เริ่มท่วมแล้ว ปรากฏว่าวันเสาร์ที่เรากลับถึงสนามบิน คนขับรถได้รายงานว่าน้ำได้ท่วมบริเวณถนนหน้าบ้านของเรา เอารถไปรับไม่ได้

ลูกได้กลับบ้านคืนวันเสาร์เพราะมีรถของกองทัพบกบริการรับไปส่งถึงบ้าน

ย้อนกลับมาเช้าวันจันทร์ที่น้ำท่วมบ่อปลา ขณะที่ลูกกำลังสวดสายประคำอยู่ด้วยความร้อนรน ลูกสาวคนเล็กก็ง่วนอยู่กับการพยายามจะยกรถต่างๆ ในโรงรถให้ขึ้นสูงพ้นระดับน้ำ ที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ท่ามกลางสายฝนที่ตกกระหน่ำอย่างต่อเนื่อง บังเอิญครอบครัวของลูกชายก็ไปต่างจังหวัดในสุดสัปดาห์นั้นพอดี

ลูกสาวเข้าใจถึงความรู้สึกของลูกดี เธอเดินเข้ามาหาลูกและชี้ไปที่บ่อปลาเล็กที่เป็นบ่ออนุบาลปลาตัวหนึ่งที่ป่วยอยู่ เป็นบ่อที่ลูกให้ทำขึ้นด้วยไวนิลอย่างหนา แข็งแรง และขึงด้วยแป๊บน้ำ ขนาด 200 ลิตร ที่ตั้งอยู่ในโรงรถห่างจากบ่อปลาใหญ่ไม่ไกล อันที่จริงลูกได้มองบ่อปลาอนุบาลแว้บหนึ่ง แต่คิดว่ามันไม่น่าจะใหญ่พอสำหรับปลาทั้งบ่อ แต่ในขณะนั้น ลูกไม่มีทางเลือก

ย้อนกลับไปหลายเดือนก่อน มีปลาคาร์พตัวหนึ่งป่วยเป็นแผล ลูกจึงได้แยกมันออกมาอยู่ในบ่ออนุบาลนี้ ปรากฏว่ามันไม่หายสักที ลูกจึงได้ส่งมันไปรับการผ่าตัดที่ร.พ.สัตว์น้ำ เมื่อกลับมาก็ใส่มันกลับไปเข้าไปในบ่อใหญ่ ต่อมาไม่นาน แผลเดิมก็ผุดขึ้นมาอีก ลูกจึงส่งมันไปผ่าตัดเป็นครั้งที่สอง นั่นคือต้นเดือนก.ย.ก่อนน้ำท่วม สัตว์แพทย์ที่ทำการผ่าตัดให้ก็แปลกใจเพราะปกติ ปลาที่ได้รับการผ่าตัดส่วนใหญ่จะหาย ถ้าไม่หายก็มักจะตาย แต่ปลาตัวนี้ไม่หายและไม่ตาย ทั้งเดือนก.ย.แผลมันก็ไม่ยอมแห้งสักที ลูกจึงไม่จับมันกลับเข้าบ่อใหญ่

ทุกครั้งที่มีปลาป่วยและถูกแยกออกมาในบ่ออนุบาล ลูกจะตั้งชื่อให้มันและทุกคืนก่อนเข้านอนจะไปคุยกับมันและผิวปากให้มันฟัง และลูกจะสวดขอนักบุญฟรังซิส อัสซีซี ให้ช่วยดูแลปลาตัวป่วยและสวดขอแม่พระให้ประทานพระพรแก่ปลาที่ป่วยด้วย

ลูกค้นพบว่าปลาคาร์พเป็นสัตว์น้ำที่มีความฉลาด บางตัวที่ป่วยเวลาลูกผิวปาก มันจะพยายามว่ายเข้ามาใกล้ที่ลูกนั่งอยู่ แต่ตัวนี้มันคงเบื่อที่ถูกแยกเดี่ยวตั้งสองครั้งและนาน เวลาลูกไปผิวปากและคุยกับมัน มันจะว่ายหนีและว่ายไปชนขอบบ่อไวนิลแรงๆ คงจะสื่อกับลูกว่ามันเบื่อบ่อไวนิลนี้เต็มทน

เนื่องจากมันอึดมาก ลูกจึงตั้งชื่อมันว่า “Hercules”

กลับมาเช้าวันที่ 28 ก.ย. หลังจากที่ลูกตัดสินใจว่ามีทางเดียวที่จะช่วยปลาทั้งบ่อให้รอดได้คือการย้ายปลาทั้งหมดลงมาในบ่ออนุบาลนั้น แม้ว่าปลาทั้งบ่อจะต้องเบียดเสียดกันก็ตาม ปรากฏว่าคนสวนใช้เวลา 2 ชั่วโมงกว่าย้ายปลาได้เพียงตัวเดียว เพราะน้ำสกปรกปกคุลมจนไม่เห็นปลาเลย ตลอดเวลานั้นลูกก็ยังสวดสายประคำอย่างต่อเนื่อง

แล้วพระเยซูเจ้าก็ประทานพระพรให้ลูกอีก

พี่เลี้ยงของหลานออกความเห็นให้ใช้ผ้าใบผืนใหญ่ที่ขึงบังแดดเหนือบ่อปลาทำเป็นกระจง เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจับปลาที่ต่างจังหวัด สำเร็จ! ปลาคาร์พทั้งหมดในบ่อใหญ่ถูกย้ายไปยังบ่ออนุบาลในโรงรถภายในเวลาไม่ถึงสองชั่วโมงท่ามกลางสายฝนที่กระหน่ำไม่หยุด

ลูกตื่นเต้นและดีใจจนน้ำตาไหล ไม่ทราบจะขอบพระคุณพระเยซูเจ้าและพระแม่อย่างไรจึงจะเพียงพอ ยิ่งได้เห็นและอ่านไลน์ของหมู่บ้านว่ามีปลาคาร์พจำนวนมากได้หลุดออกจากบ่อในเวลาต่อมา ก็ยิ่งกตัญญูต่อพระองค์อย่างสิ้นสุดจิตใจ ปลาตัวนี้ได้ป่วย 2 ครั้ง เพื่อพี่น้องและเพื่อนๆ ปลาจะได้รอดทั้งฝูง

วันที่ 10 ต.ค. ปลาทั้งหมดรวมทั้ง Hercules ได้ถูกย้ายกลับไปบ่อใหญ่อย่างปลอดภัย ลูกบอกกับปลาตัวนี้ว่า “เนื่องจากเจ้าได้ช่วยให้พี่ๆ น้องๆ รอดหมด ฉันจะเปลี่ยนชื่อเจ้าเป็น “Joseph””

สัปดาห์ต่อมา ลูกสังเกตเห็นว่าแผลของมันได้แห้งแล้ว

แต่เช้าวันอาทิตย์ที่ 18 ต.ค. คนสวนได้รายงานว่า Joseph ได้ตายเสียแล้ว มันได้ทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์แล้ว

ลูกห่อมันด้วยกระดาษขาว โรยดอกพุดชมพูและพยับหมอกรอบตัวมันและฝังมันไว้ใต้ต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง “ขอบใจนะ Joseph” และแหงนหน้าขึ้นมองท้องฟ้า ขอบพระคุณพระเยซูเจ้าและพระแม่จากใจอีกครั้งหนึ่ง สำหรับพระพรที่ประทานให้ลูกล่วงหน้าในการช่วยให้ปลาคาร์พทั้งบ่อของลูกรอด

พระพรของพระองค์ยิ่งใหญ่จริงๆ สำหรับผู้ที่มีความเชื่อในพระองค์

อาแมน

ลูกของพระ: องคัดนนฟัง

www.vvsharefoundation.org

